

**NiNDŽA
KLINAC**

NASLOV ORIGINALA:

Anh Do
Ninja Kid 1

Copyright © Anh Do, 2018.

First published by Scholastic Australia in 2018.

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2019

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Ivan Vlajić

LEKTURA I KOREKTURA:

Milica Rakić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum
Dobrovoljačka 10/I, Zemun
office@publikpraktikum.rs
011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

ANH DO

ilustracije Džeremi Lej

NINDŽA KLINAC

1

Bio sam superuzbuđen zbog svog desetog rođendana... koji nije počeo preterano dobro jer je prva stvar koju sam ugledao na nosu nakon što sam otvorio oči bilo **OVO**.

AAAAA!

Paukovi su moja **najgora** noćna mora! Zbacio sam ga sa sebe pre nego što je uspeo da me ujede i iskočio iz kreveta, ali mi se stopalo **zapetljalo** u ćebe. Već sam znao šta me čeka – **prosuću se** koliko sam dugačak.

Padanje je nešto na šta sam navikao. Štaviše, navikao sam na **MNOGO** padanja. Ali ovog jutra se, međutim, desilo nešto *veoma* čudno.

ННННН!

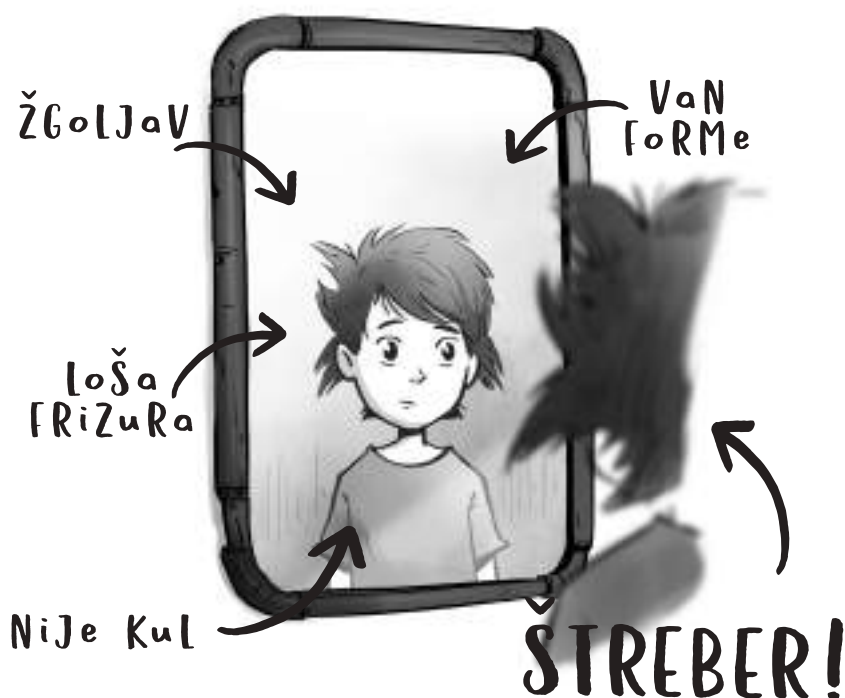

Umesto da poljubim patos, izvio sam se i uradio SJAJNI dvostruki salto. Moje žgoljave ruke su se ispružile poput opruga i dočekaao sam se **SAVRSENO** na noge!

Zovem se Nelson Kejn. Štreberko Nelson Kejn koji živi na otpadu u Dak Kriku. **Saplitanje** je nešto u čemu sam dobar. *Padanje* je nešto u čemu sam dobar. Dvostruki salto **NIJE** nešto u čemu sam dobar!

Svakog jutra me ogledalo podseća na to ko sam *tačno* ja.

Ali ovog jutra sam, kada sam se pogledao
u ogledalo, primetio još nešto veoma čudno...
Mogao sam sebe da vidim savršeno... **bez**
naočara!

Obično nisam u stanju da vidim *bilo šta* bez
mojih naočara.

Ali danas je bilo obrnuto... sve mi je bilo
mutno kada bih **STAVIO** naočare!

Skinuo sam ih... jasna slika.

Šta se događalo?!

„Nelsone! Doručak!” viknula je moja mama sa donjeg sprata.

Protrljao sam oči. Možda sam u snu napravio onaj strava salto.

Ali kako da objasnim svoj savršeni vid?
Oh, kako god, doručak čeka.
„Srećan rođendan, Nelsone!” viknuli su
mama, baka Pet i rođak Keni iz kuhinje.

Stajali su oko kuhinjskog stola na kome se nalazila **OGROMNA** čokoladna rođendanska torta.

Mama mi je tutnula u ruke poklon koji je izgledao kao da je zamotan u isti ukrasni papir koji je koristila za Božić.

Živimo na **otpadu** i stvari ne idu baš najbolje, pa mama mora da radi izuzetno naporno kako bismo sastavili kraj sa krajem. Zato pokušava da uštedi novac gde god je to moguće.

Pažljivo sam otpakovao poklon.

Unutra se nije nalazio jedan, već **dva** nova
novcata **superherojska** duksa!

KUUUUULLL!

To su bili oni specijalni duksevi sa
kapuljačama koje padaju preko očiju, pa u njima
izgledaš kao **pravi** superheroj!

Istog trenutka sam obukao jedan od njih.

Oh, čoveče... baš su strava, ali su
preeeeeveliki za mene!

„To je bila jedina veličina koja je ostala na polici gde su 'dve po ceni jedne' dukserice", objasnila je mama. „Porašćeš, pa će ti biti taman, sine."

„Baš mi se sviđaju!" rekao sam, pomislivši da će mi trebati dobrih **pet godina** da porastem dovoljno da mi budu taman.

„Nemoj da zaboraviš poklon **od mene**", rekao je rođak Keni. Dodao mi je pakovanje keksa uvezano vrpcom.

„Sjajno", rekao sam mu, „ti su mi omiljeni!"

Odvezao sam vrpcom i shvatio da je pakovanje prazno, odnosno da se u njemu nalazi samo poruka na kojoj piše: **'DUGUJEM TI'**.

„Bio sam **mного** gladan”, rekao je Keni.

Rođak Keni je bio žgoljav, ali čoveče, koliko je taj mogao da pojede!

„Nema problema, Keni. Znam koliko voliš čokoladni keks. Hvala u svakom slučaju.”

Onda mi je baka pružila ofucani ranac.

„Sada si veliki dečko, Nelsone, i trebaće ti neke stvari za velike dečake”, rekla je. „Hajde... pogledaj unutra.”

Otvorio sam ranac i izvukao pregršt zanimljivih stvari. Jedna naprava je izgledala veoma **čudno!**

„Šta je ovo?”

„To su **lampa** i **grejalica** u jednom!”

„To je **baš baš** strava!” rekao je Keni.
„Korisno je kada je mračno i hladno!”
„Hvala, bako!” rekao sam.

Moja baka je stvarno kul. Dok ostale bake sede i pletu čarape, moja izmišlja sjajne stvari... na neki način.

Kažem 'na neki način' zato što uglavnom pravi **čudne** naprave.

Uglavnom, korisno je što je
otpad pun starih stvari koje
može da upotrebi.

Od pokvarenih kosačica...
do starih automobila i
kompjuterskog otpada.

Baka provodi po čitav dan rastavljaјуći mašine kako bi napravila nešto **ново**.

Neki od bakinih izuma su bili genijalni i možda bismo se obogatili od njih, da nije bio slučaj da nekada rade, a nekada BAŠ I NE.

Kao na primer njene sjajne patike za trčanje na solarni pogon. Kada je dan sunčan, te patike bi vam pomogle da trčite **superbrzo!**

Jedini problem je bio u tome što bi, kada oblak naiđe i zakloni sunce... patike počele da idu **unazad!**

